

BULETIN INFORMATIV

Nr.
85

2
Decembrie
2021

EDITORIAL

Fotbalul, o certitudine

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Trăim într-o lume plină de prejudecăți, care par fixate în proiect și, cu toate acestea, avem o societate care suferă mai degrabă din lipsa de certitudini, decât din prea multă siguranță. Fotbalul este o industrie, dacă îl judecăm după amploarea desfășurării, dă un avânt oamenilor și oferă locuri comune într-o ierarhie ușor de recunoscut, dar ceva e ușor nesigur în toate. Secolul fotbalului e greu de descris, cu atât mai puțin de înțeles.

Fotbalul mondial are forța de a se impune peste tot, a și făcut-o, de altfel, dar, în ciuda acestui fapt, e mai mult contestat și mai puțin iubit în aceste decenii de superioritate.

Fotbalul e sportul numărul unu, este industria care oferă cele mai variate soluții de dezvoltare, e și religie și politică. Dar ce nu e fotbalul în ziua de astăzi?

Nu e armonie, în primul rând. Fotbalul e o contestare continuă, aproape dialectică. De la "Balonul de aur" atribuit lui Leo Messi în acest an, și pentru a șaptea oară, și până la clasamentele istorice, care suferă un recurs la memorie aproape permanent.

Merita Lewandowski premiul cel mare și nu Messi? Sau talentul lui Messi rămâne la infinit deasupra oricărei încercări de a face o ierarhie?

"Certa amittimus dum incerta petimus". În limba latină avem un astfel de proverb, după o replică din Plaut și care s-ar traduce astfel: "Îndepărtăm lucrurile sigure și căutăm pe cele nesigure". E o frază care, cred, caracterizează nu doar fotbalul lumii, ci și lumea însăși, în timpurile pe care

le trăim. Fraza este prezentă și în alte culturi, semn că, de-a lungul unor experiențe comune, a construit o mitologie în sine. Englezii, inventatorii fotbalului, spun cam așa: "A bird in the hand is worth two in the bush", adică "o pasăre în mână e mai valoroasă decât două în tufiș". Italienii, campionii Europei-vă recomand

documentarul "Visul albastru" de pe platforma Netflix-, au și ei varianta proprie: "E meglio aver oggi un uovo, che domani una galina". Liber spus, "e mai bine să ai azi un ou, decât mâine o găină!". Să închei însă menționând varianta în limba germană, una extrem de puternică: "Ein Vogel in der Hand ist besser als zehn über Land!" Traducerea fiind următoarea, și atât de asemănătoare cu celelalte: "Mai bine o pasăre în mână decât zece în văzduh"!

Sigur, nici noi nu suntem prea departe când spunem: "Nu da pasărea din mână pentru cea de pe gard"...

Ce vreau să subliniez este că nimic nu e nou sub soare. Nici sub al nostru și nici sub al altora. Nici sub al fotbalului și, cu atât mai puțin, al restului lumii. Nevoia de certitudini este una aproape vitală când emitem verdicte, clasamente, judecăți de valoare.

Fotbalul e frumos tocmai pentru că permite contradicții, răsturnări de situații, proteste.

Certitudinea pe care el o generează constă în frumusețea jocului, în surprizele produse.

Nu în ultimul rând, într-o nesiguranță contestată, iată, în orice limbă și în orice cultură.

INTERVIU

Interviu cu Răzvan Pleșca (Departament Marketing Gaz Metan Mediaș)

realizat de Alex Pîntea și Octavian Țopa

L-a avut ca idol pe **Walter Zenga**, antrenorul cu care a și debutat în prima ligă, în 2003, pentru **FC Național**. Portarul născut la **Arad** și-a legat însă viața și cariera definitiv de **Mediaș**, nu de locul de baștină, nu de Iași sau Botoșani, orașe în care a mai activat pentru scurte perioade. Cu **Gaz Metan** a fost aproape de **grupele UEFA Europa League**, în vara anului 2011, pierzând dramatic calificarea în fața **Austriei Viena**, iar clubul și locul i-au rămas în suflet.

După **16 sezoane în Liga 1**, **Răzvan Pleșca** și-a pus mânușile în vitrina amintirilor și lucrează în **departamentul de Marketing al clubului Gaz Metan Mediaș**.

1 *Practic, este un nou început pentru dumneavoastră. Ce v-a determinat să continuați tot la Gaz Metan?*

(Zâmbește). Gata, am terminat concediul. Am avut o vacanță mai lungă după ce mi-am terminat cariera de jucător. Visul meu a fost să continui să lucrez la acest club, pentru că toată lumea de aici știe cât de mult iubesc eu această echipă, cât de mult sunt atașat

de acest club și de acest oraș. Vreau să-l mulțumesc și pe această cale domnului președinte pentru încrederea acordată.

2 *Cât de grea a fost trecerea din teren în spatele unui birou?*

Toată lumea spune că viața de fotbalist este cea mai frumoasă! La mine, lucrurile stau altfel. După atâția ani în fotbal, vă spun sincer că mă

săturasem de plonjoane, de antrenamente. Chiar îmi doream să duc o viață ceva mai liniștită.

3 *Veți lucra în cadrul departamentului de Marketing. Ce vă propuneți în această nouă activitate?*

Deocamdată sunt la început în acest job. E o mare provocare pentru mine. În primul rând, voi face tot ce ține de mine să nu-i dezamăgesc

pe suporterii, așa cum am făcut și când eram jucător. Cu siguranță că voi face și greșeli, așa este orice început, dar cu siguranță voi fi atent la toate mesajele / semnalele lor. Voi primi cu bucurie toate sugestiile și propunerile lor pentru că voi lucra împreună cu ei. Din punctul meu de vedere, ei, suporterii, reprezintă partea cea mai importantă a unui club de fotbal.

4 **Concret, cum a decurs prima zi la birou și nu în vestiar?**

A fost foarte grea pentru că am avut mari emoții! M-am simțit ca în prima zi când am semnat contractul de jucător cu Gaz Metan, acum mulți ani.

5 **Sunteți mulțumit de activitatea echipei, mai credeți că poate prinde play-off-ul?**

Eu îi felicit pe băieții și pe antrenori pentru tot ce au făcut! Din păcate, nu am avut startul de campionat pe care ni-l doream cu toții, au plecat și niște jucători ... Sincer, mi-e greu să cred că mai putem intra între primele șase echipe ale campionatului în această ediție. Mă gândesc că ar fi bine să terminăm sezonul regulat cel puțin pe locul 11, am văzut cât de greu este în play-out dacă ai mai puține jocuri acasă. Trebuie să facem totul pentru a avea o viață cât mai ușoară în play-out.

6 **Pandemia Covid-19 a oprit accesul**

suporterilor la meciuri. Credeți că ei voi reveni în același număr?

Cred că vor reveni în număr și mai mare, pentru că oamenii vor să se întoarcă la o viață normală, mersul la stadion fiind o bucurie pentru mulți dintre ei.

7 **Aveți o strategie pentru mărirea numărului celor care vin regulat la meciurile echipei dumneavoastră?**

Cred că e obligatoriu ca fiecare club din Liga 1 să aibă o strategie pentru creșterea numărului de abonați. La modul concret, noi avem deja pregătite niște cadouri pentru cei care sunt deja abonați, ca să le arătăm că apreciem loialitatea lor.

INTERVIU

Interviu cu Ionuț Larie
(Farul Constanța)

realizat de Sorin Teodoreanu și Octavian Țopa

Ionuț Larie este un constănțean get-beget, născut pe **16 ianuarie 1987**. Crescut la **juniorii Farului**, avându-l ca prim profesor pe **Constantin Mareș** și trăgând cu ochiul la echipa mare, din care făceau parte, printre alții, **Grigoraș, Ciurea, Carabaș, Bănică Oprea și Gheorghe Barbu**. A debutat la **Farul** la un an după ce "marinarii" ajungeau pentru prima oară în **finala Cupei României**.

A făcut pasul către **Viitorul** în 2010, iar după patru ani a fost transferat de **CFR Cluj**, pentru care a jucat **102 meciuri**. Au urmat în cariera sa **FCSB, Tobol și Gaz Metan Mediaș**.

Din acest an, a revenit acasă. Este **căpitanul echipei**, integralist și a fost **ales în echipa ideală** a turului sezonului regulat. În total, are **278 de meciuri** pe prima scenă a fotbalului românesc, în care a marcat **14 goluri**.

1 *Ne întoarcem puțin în timp... Ai început fotbalul la Farul. Cum era atunci ca junior și ce însemna Farul pentru tine la acea vârstă ?*

Era foarte diferit față de ce este acum la club, pentru că nu aveam condițiile de acum. De pildă, terenul de antrenament era de zgură și nisip. Metodica

antrenamentelor era diferită, iar alimentația - fiecare ce avea acasă (Zâmbește). Așa erau vremurile. Pentru mine, Farul însemna atunci cea mai bună echipă din lume, chiar dacă nu era pe locurile fruntașe, iar visul meu era să ajung să joc pentru ea.

2 *Cum era atmosfera atunci la club?*

Un pic mai boemă ca acum, dar extrem de plăcută. Leșeam des cu toată echipa la o masă, se mai glumea înainte și după antrenament, dar pe teren era seriozitate.

3 *În prezent, ești cel mai experimentat jucător din lotul Farului. E o responsabilitate în plus, mai ales că ești și căpitan?*

Suntem vreo șapte căpitani și cu toții avem responsabilități suplimentare pentru că trebuie să fim exemple pentru ceilalți, atât la antrenamente, cât și în afara terenului. Nu e măgulitor să știi că ești cel mai în vârstă din lot, dar sper să mă mai vedeți în tricoul Farului și în anii următori.

4 *Cum vezi Farul de astăzi comparativ cu cel din sezonul 2005-2006?*

Cel de astăzi are obiective și ambiii mult mai mari față de cel de atunci, în special pentru că domnul Hagi a coborât din nou pe bancă. Împreună avem un singur gând, acela de a deveni cei mai buni.

5 *Farul are acum cea mai puternică Academie din România. Cât de important este acest lucru?*

Pentru suporterii noștri trebuie să fie un sentiment de mândrie pentru că Farul are cele mai multe titluri naționale la juniori. Pentru copii din Dobrogea este minunat să aibă aproape o asemenea școală de fotbal, cu toate condițiile necesare pentru a ajunge fotbalist.

6 *Ce ți-ai propus în acest sezon?*

Cred că va fi un sezon reușit dacă vom termina pe un loc de cupe europene, dar principalul obiectiv este acela de a termina între primele șase echipe. Trebuie să muncim mai aplicat, trebuie neapărat să adunăm mai multe puncte din meciurile în deplasare.

7 *Cât de mult contează prezența domnului Hagi în vestiar?*

Să ai pe cineva care zi de zi încearcă să-ți implementeze o mentalitate de învingător contează enorm!

8 *În acest sezon, alcătuiți un mix între tinerețe, experiență și dorință de succes. Care este ambiția vestiarului?*

Ambiția grupului este de a deveni o echipă puternică a campionatului.

9 *Care este cel mai frumos moment al carierei și care este cea mai mare dorință în ultimii ani de carieră?*

Dacă aș fi să aleg doar unul, cred că triumful din Cupa României cu CFR Cluj. Cea mai mare dorință a mea este, am mai spus-o, de a câștiga un titlu de campion cu Farul.

SPONSOR

CRONICĂ

Gheata de Aur (I)

realizată de **Marius Mitran**

În iarna lui 1998, dacă nu mă înșel, am scris pentru ProSport Magazin o serie de editoriale și reportaje, între care și cel pe care vreau să-l amintesc aici.

E vorba de întâlnirea cu Dudu Georgescu, atacantul cu cea mai bună lovitură de cap din istoria fotbalului nostru și, foarte probabil, și mondial.

Dudu Georgescu... În puținele dăți în care am ajuns, în copilărie, să admir vreun inamic la Craiovei, pentru că îmi provoca teamă, pentru că era prea bun, adică prea rău, de fapt, pentru noi, ei bine, în acele dăți, sufletește eram praf. În primul rând pentru că, bun oltean ce sunt și eram, și eu intram la categoria „șarpe de dudău, d'ăla care mușcă rău, măi Leano!” când era vorba de ceilalți, care se puneau cu ai mei.

În cazul acesta, cum să-ți placă, și încă mult, ceea ce, funciar, urai? În al doilea rând, dacă îmi plăceau, cum să-i spun tatei, care n-avea nuanțe niciodată când era vorba de tabăra adversă? Toți, în afara Craiovei, meritau indiferența și disprețul nostru. Aproape toți, că unii îi mai plăceau, așa, individual, însă niciodată și în nicio situație cineva de la Dinamo. Șmecheria prin care Dinamo luase, în 1973, campionatul, îl pusese pe tata într-o situație de ostilitate fără drept de apel, care nu l-a părăsit în nicio circumstanță, niciodată, până la sfârșitul vieții. Golul care i-a lipsit în acea vară Craiovei a fost zidul de netrecut vreodată dintre ce a însemnat Dinamo în România acelor ani și religia familiei noastre, care însemna Craiova, o victimă sfâșiată între o dragoste totală și o dușmănie externă de care trebuia apărută cu dinții.

Și totuși, Dudu Georgescu! Acum, abia acum îmi aduc aminte că de câteva ori am fost pe Dinamo toți trei, ca-n celebrul film

franțuzesc „Mama, tata, bona și eu”, unde bona care trebuia să aibă grijă de noi era Știința! Mama, jucând indiferența, dar crispată până la disperare în funcție de reacția noastră interioară, pe care o simțea aproape în aceeași clipă, tata, infernal de atent la joc, greu de atras în orice dialog, eu...

Ei bine, eu am descoperit că nu-l urăsc pe centrul lor atacant, blond, lăptos, cu mers

ca pe papainoage, fragil în alergare, dar cu o plutire peste apărarea noastră dincolo de imaginație.

Dudu Georgescu. Mama tresărea atunci când Custov prindea câte un șut violent, parcă o aud, compătimitoare: „George, dar i-a dat mâinile peste caaap portarului nostruuu...” Era vorba de Purcaru, pe care mama îl căina atunci. Și mai țin minte că-i plăceau Boc și Berneanu, fundașul stânga dinaintea lui Ungureanu... Mie îmi plăceau Crișan, primul fără discuție, în orice top, apoi Balaci, Negrilă, care îmi dădea siguranță, Donose, Țicleanu, Cârțu, deși Sorin era uneori de o indolență insuportabilă. Și Dudu, de la ei! Se putea așa ceva?! Dudu, despre care abia acum îmi fixez în minte că marcase primul gol pe care l-am văzut în viața mea pe un stadion, în acel 1 iunie 1975, într-o Zi a Copilului când tata se hotărâse: eram destul de mare, aveam aproape 8 ani!, ca să pot vedea un România – Scoția direct în Pantelimon, pe „23 August”...

Dudu! Era o prelungire nepământească, albă (nu știu de ce, Craiova juca mereu în albastru cu Dinamo, care intra în alb, aproape fără excepție. Mie însă îmi plăcea albul, aș fi vrut să fie mereu la noi...), care plutea, țâșnea, plonja și care, dacă apuca să lovească balonul cu capul, apoi erai mort! Dudu nu rata, nu ierta, el marca. Vedeai apoi saltul acela stângaci, cu mâna dreaptă ridicată perfect vertical și felul în

care îl îmbrățișau ai lui, precipitați...

Odată, după ani în care ne tot marcase, în Ștefan cel Mare, Dudu, trecut de 30 de ani, s-a luptat aproape de unul singur cu noi... Craiova era Maxima – Maxima atunci și i-am dominat rău în după-amiaza aceea... A fost, până la urmă, 2-2, cu două goluri Dudu și două Donose (cei doi „D”, știu, e inevitabil să nu te gândești la asta!), un meci crâncen de la care am plecat fericiți, eu cu tata. Cine era însă Dudu cu adevărat aveam să aflăm peste 17 ani, într-o duminică.

Undeva în centrul select al orașului, o vilă discretă și extrem de caldă, ca de altfel și gazdele, domnul și doamna Georgescu. Fosta Gheată (dublă!) de Aur a Europei

era acum un ochelarist elegant, dar doamna, pe cuvânt de onoare, impresiona. Blondă, deschisă, cuceritoare, i-a povestit reporterului care eram viața și cariera soțului, ca să zic așa, minut cu minut.

„Cu Gheata? Păi, după fiecare antrenament la Dinamo rămâneam cu Mircea pe teren să...” „Taci, dragă, că n-a fost așa!” intervenea calin doamna Georgescu. „Eu cu Nelly Lucescu veneam, domnu’ Mitran, la fiecare meci și la fiecare antrenament. În timp ce alții, care se prezintă azi mari dinamoviști, fugeau la sprîț, Dudu și Mircea rămâneau încă o oră, pe ploaie, pe noroi, pe arșiță, cum era, după caz, și exersau în plus...”

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFi↑.ro

LOOKMEDICA